

วัฒนธรรมข้ามชาติ: ข้อสังเกตจากสุภาษิตไทย-อังกฤษ-จีน

Transcultural Aspects of Thai-English-Chinese Selected Proverbs

ดร.เตือนจิตต์ จิตต์อารี

บทคัดย่อ

บทความนี้ได้ศึกษาวิเคราะห์สำนวนสุภาษิตไทย-อังกฤษ-จีน ที่มีความหมายสอดคล้องใกล้เคียงกัน รวม 40 ชุดสุภาษิต โดยอธิบายความเหมือน ความแตกต่าง และข้อสังเกตในสำนวนสุภาษิต ซึ่งพบว่าในแต่ละภาษามีลักษณะเด่นที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมของแต่ละชาติแตกต่างกันไป กล่าวคือ สุภาษิตไทยมีลักษณะเด่นที่มักเป็นสำนวนคล้องจองมีสัมผัส มีการซ้ำหรือย้ำความ มักใช้การเปรียบเทียบถึงสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และมีการอ้างอิงถึงศิลปะและวรรณกรรมด้วย ส่วนสุภาษิตภาษาอังกฤษมีลักษณะเด่นที่มักเป็นการกล่าวอย่างตรงไปตรงมา เพราะสะท้อนถึงวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของชาติตะวันตก นอกจากนี้ ยังมีการอ้างอิงถึงกวี นิทาน หรือเครื่องมือใช้ในชีวิตประจำวันด้วย สำหรับลักษณะเด่นของสุภาษิตจีนคือ การใช้คำสั้นกระชับ (มักมี 4 คำ) ทั้งนี้เพราะภาษาจีนมีลักษณะเป็นคำโดด แต่ละคำ/อักษร มีทั้งความหมายเฉพาะตัวและความหมายหลากหลาย คำสุภาษิตจึงมีทั้งที่กล่าวอย่างตรงไปตรงมา อุปมาอุปมัย และการเปรียบเทียบกับวิถีชีวิตประจำวัน

การศึกษาสำนวนสุภาษิตด้านวัฒนธรรมข้ามชาตินี้ ช่วยขยายความเข้าใจทั้งด้านภาษาและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง นับเป็นการขยายมุมมองความรู้ความเข้าใจระหว่างชาติและวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี การศึกษานี้จึงอาจเป็นแนวทางในการศึกษากลุ่มข้อมูลอื่นในด้านวัฒนธรรมข้ามชาติต่อไป

คำสำคัญ: วัฒนธรรมข้ามชาติ สุภาษิตไทย-อังกฤษ-จีน

Abstract

This article studies and analyzes 40 sets of transcultural aspects of proverb translation in three languages: Thai, English and Chinese. These sets of transcultural aspects have close meanings but some have national differences due to cultural identities. The findings focused on the prominent characteristics of each language. There are many rhymes in Thai proverbs which are formed by repetitions or reduplications. Most Thai proverbs refer the meanings through culture and related to arts and literature. On the other hand, English proverbs have more direct meanings as in the western culture. Moreover, they refer to poets, folktales, or tools of daily life. Most Chinese proverbs use short words (four characters) presented both explicit and implied meanings, including parables relating to daily life.

This study of transcultural aspects of Thai – English – Chinese selected enlarges the understanding of both languages and related cultures. It assists readers to expand their knowledge and opinions of transcultural aspects so they can look for other trends for further studies.

Key words: Transcultural Thai-English-Chinese proverbs

วิเคราะห์ตัวละครชายขอบ
ในนวนิยายเรื่อง จดหมายจากเมืองไทย ของโบตัน

ประพิณ เวสารัชชานนท์

บทคัดย่อ

บทความนี้ศึกษาเกี่ยวกับตัวละคร “คนชายขอบ” ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม โดยวิเคราะห์ตัวละครในนวนิยายเรื่อง *จดหมายจากเมืองไทย* (พ.ศ. 2513) ของโบตัน ในด้านภูมิหลังของตัวละคร ทั้งสถานภาพทางสังคม ปฏิสัมพันธ์ของตัวละครกับสังคม และทัศนคติของตัวละคร กับความขัดแย้งด้านความคิดและวัฒนธรรม ที่ส่งผลให้ตัวละครถูกเบียดขับให้เป็นคนชายขอบของสังคม และวิธีการแก้ไขปัญหามาของสังคม เพื่อให้ตนเองกลับเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

ผลการศึกษาพบว่า โบตัน เสนอตัวละครชายขอบในนวนิยายเรื่อง *จดหมายจากเมืองไทย* แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ 1) คนพลัดถิ่น 2) ผู้หญิง 3) ผู้สูงอายุ ทั้งนี้ภูมิหลังและทัศนคติของตัวละครทั้ง 3 ประเภท เป็นปัจจัยสำคัญของการทำตัวแปลกแยก และ/หรือ ปรับตัวให้เข้ากับสังคมใหม่ ปัจจัยทั้งสองนี้ยังส่งผลให้สังคมหรือสิ่งแวดล้อมใหม่กีดกันตัวละครไปเป็นคนชายขอบ

คำสำคัญ: คนชายขอบ จดหมายจากเมืองไทย โบตัน

การศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการประพันธ์นวนิยาย

เรื่อง คนลากรถ ของเหลาเส่อ กับเรื่อง คำพิพากษา ของชาติ กอบจิตติ

ศิริลักษณ์ ธิลาพันธุ์ไพบูลย์

บทคัดย่อ

นวนิยายเอกของ เหลาเส่อ เรื่อง *คนลากรถ* (พ.ศ. 2479) นวนิยายเรื่อง *คำพิพากษา* (พ.ศ. 2524) ของชาติ กอบจิตติ นับเป็นนวนิยายแนวสังคมนิยมที่ควรค่าแก่การศึกษา นวนิยายสองเรื่องนี้ได้สะท้อนให้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในสังคม โดยเป็นโศกนาฏกรรมของปัจเจกชนกับสังคม อันเกิดจากสภาพสังคมที่บิดเบี้ยว เพราะความจริงที่ส่งผลให้ พฤติกรรมของคนแปรเปลี่ยนไป ตัวละครเอกในนวนิยายเรื่อง *คนลากรถ* และ *คำพิพากษา* ต่างเป็นคนใช้แรงงานระดับล่าง ความทุกข์ของพวกเขาไม่ได้มีสาเหตุมาจากความยากจนข้นแค้นเท่านั้น แต่สาเหตุใหญ่ที่เป็นต้นตอของความยากแค้นนั้น คือสภาพสังคมที่โหดร้าย ซึ่งทำให้พวกเขามีสถานะเป็นผู้แพ้ ทว่าผู้คน โดยทั่วไปกลับมีท่าทีเฉยเมยต่อชะตาชีวิตเช่นนี้ คุณูปการของนวนิยายทั้งสองเรื่องนี้คือ การสะท้อนปัญหาสังคมที่มีอยู่จริง แต่สังคมกลับละเลยมองข้ามไป

บทความนี้ได้อภิปรายเปรียบเทียบกลวิธีการประพันธ์นวนิยายเรื่อง *คนลากรถ* และ *คำพิพากษา* ใน 3 ประเด็นคือ ภูมิหลังการประพันธ์ แนวคิดของผู้แต่ง และการใช้ภาษา ซึ่งกลวิธีเหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาสังคมอันเนื่องมาจากความไร้มนุษยธรรมของมนุษย์

คำสำคัญ: คนลากรถ ของเหลาเส่อ คำพิพากษา ของชาติ กอบจิตติ กลวิธีการประพันธ์

ปัญหาการอบรมสั่งสอนในครอบครัว

ภาพสะท้อนจากวรรณกรรมสมัยใหม่ภาษาจีนในประเทศไทย

นิตราพร มณีวัฒนา

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องปัญหาการอบรมสั่งสอนในครอบครัว : ภาพสะท้อนจากวรรณกรรมสมัยใหม่ภาษาจีนในประเทศไทยนี้ ได้ศึกษาวรรณกรรมรวม 27 เรื่อง (นวนิยาย 3 เรื่อง และเรื่องสั้น 24 เรื่อง) ของกลุ่มนักเขียนชาวจีนพื้นทะเลในประเทศไทย ที่แต่งขึ้นในช่วงทศวรรษ 2490-ปัจจุบัน โดยมุ่งประเด็นที่การศึกษาอบรมในครอบครัวชาวจีนในไทย ผลการศึกษาพบว่า วรรณกรรมส่วนใหญ่ได้สะท้อนปัญหาการอบรมสั่งสอนในครอบครัว ใน 3 ลักษณะสำคัญคือ 1) การยึดถือจารีตประเพณีจีนอย่างเคร่งครัด 2) การขาดคุณธรรมจริยธรรมในครอบครัว และ 3) พ่อแม่ไม่สามารถอบรมสั่งสอนลูกได้ ทั้งนี้วรรณกรรมที่ศึกษามุ่งสะท้อนว่าสาเหตุหลักของปัญหาจากพ่อแม่เป็นสำคัญ ที่ขาดความรู้ความสามารถในการอบรมสั่งสอนลูกอย่างถูกต้อง พ่อแม่ไม่ได้รับการศึกษาจากระบบโรงเรียน พ่อแม่ให้ความสำคัญเรื่องการหารายได้สร้างฐานะมากกว่าการอบรมสั่งสอนลูก และพ่อแม่มีความความเชื่อแบบโบราณตามจารีตประเพณีมากเกินไป

ในการศึกษาวรรณกรรมลักษณะนี้ ทำให้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของวรรณกรรมในแง่ที่เป็นสื่อสะท้อนทางสังคม ซึ่งนอกจากจะให้ข้อมูลสำคัญแล้ว ยังบอกความคิดความรู้สึกของผู้คนอีกด้วย จึงนับเป็นข้อมูลความรู้ที่มีคุณค่า ที่ไม่อาจหาได้จากแหล่งเอกสารอื่น แม้วรรณกรรมจะเป็นเรื่องแต่ง แต่ก็เป็นที่ยอมรับทั่วไปว่ามีข้อเท็จจริงรวมอยู่ด้วยเสมอ ข้อมูลเหล่านี้สามารถเป็นประโยชน์ในการแก้ไขพัฒนาสังคมได้เช่นเดียวกับศาสตร์ความรู้อื่นๆ

คำสำคัญ: ปัญหาการอบรมสั่งสอน ครอบครัวยุคใหม่ ภาษาจีน

แนวการเขียนเรื่องสั้นภาษาจีนในประเทศไทยที่เสนอภาพสังคมชนบท

สศิกุล พิทักษ์นิติกร

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งศึกษาแนวการเขียนเรื่องสั้นภาษาจีนที่แต่งในประเทศไทย ที่เสนอภาพสังคมชนบท รวม 38 เรื่อง (เป็นเรื่องสั้นขนาดยาว 1 เรื่อง) แต่งขึ้นระหว่าง พ.ศ. 2523-ปัจจุบัน ผลการศึกษาพบแนวการเขียนที่สำคัญ 3 ลักษณะ คือ 1) แนวสำนึกนิยม 2) แนวจินตนิยม และ 3) แนวสัญลักษณ์นิยม โดยการเขียนแนวสำนึกนิยมพบมากที่สุด มักนำเสนอเนื้อเรื่องเกี่ยวกับปัญหาของคนในชนบท ซึ่งมี 5 ประการหลักคือ ความยากจน ภัยธรรมชาติ การถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายทุน การถูกกดขี่ข่มเหงของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และผลกระทบจากโลกาภิวัตน์ ส่วนการเขียนแนวจินตนิยมพบเป็นส่วนน้อย มักเสนอภาพสังคมในเชิงอุดมคติ ไม่มีปัญหา หรือหากมีก็สามารถแก้ไขได้ การเขียนแนวนี้สะท้อนถึงการมองโลกในแง่ดีของผู้แต่ง เป็นการให้ความหวังและกำลังใจแก่ผู้อ่าน ส่วนแนวทางเขียนแบบสัญลักษณ์นิยม มักพบร่วมกับการเขียนแนวสำนึกนิยม เป็นการเสนอความหมายในเรื่องอย่างชัดเจนลึกซึ้งขึ้น

เรื่องสั้นภาษาจีนที่แต่งในประเทศไทย โดยนักเขียนชาวจีนโพ้นทะเลหรือชาวไทยเชื้อสายจีนนี้ มีคุณค่าในทางวรรณคดีศึกษา เพราะนอกจากเป็นวรรณกรรมของคนกลุ่มหนึ่งในสังคมไทย ยังได้ร่วมสะท้อนภาพความ

เป็นไปของสังคมชนบทไทย ที่ยังคงล้าหลัง คือการพัฒนาและด้วย โอกาส ผลที่ได้จากการศึกษานี้ นับเป็นข้อมูล
ที่ช่วยยืนยันว่าสังคมชนบทไทยยังต้องการความสนใจและการพัฒนาอีกมาก

คำสำคัญ: แนวการเขียน เรื่องสั้นภาษาจีนในประเทศไทย ภาพสังคมชนบท

ศึกษาเปรียบเทียบศิลปะการประพันธ์ร้อยแก้วของปิงชินกับเมิ่งลี่

รวรรณ เวชพิทักษ์

บทคัดย่อ

ปิงชิน (พ.ศ. 2443-2542) เป็นนักประพันธ์หญิงชาวจีนที่มีชื่อเสียง ได้รับสมญาว่า “คุณย่าแห่งวรรณกรรม”
ขณะที่ เมิ่งลี่ (พ.ศ. 2482- ปัจจุบัน) นักประพันธ์หญิงชาวไทยได้รับการจัดอันดับให้อยู่แถวหน้าของวง
วรรณกรรมภาษาจีนในประเทศไทย ทั้งสองนับเป็นนักประพันธ์หญิงคนเก่งของโลกตะวันออก มีความสามารถ
ในการประพันธ์โดยเฉพาะด้านร้อยแก้ว งานวิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบศิลปะการประพันธ์ร้อยแก้วของ ปิงชิน
กับเมิ่งลี่ โดยใช้ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์วิเคราะห์ใน 4 ด้าน คือ 1) ตัวละคร 2) การบรรยายความ 3) มุมมองการเล่า
เรื่อง และ 4) ลีลาภาษา

ผลการศึกษาพบว่า ศิลปะการประพันธ์ร้อยแก้วของปิงชินและเมิ่งลี่ มีทั้งลักษณะที่เหมือนและแตกต่างกัน
นักเขียนทั้งสองต่างมีแนวความคิดที่โดดเด่น จินตนาการกว้างไกล และมีความจริงจังในการสร้างงาน จึงสามารถ
ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกถึงผู้อ่าน ได้อย่างงดงามและลึกซึ้ง ทั้งสองต่างสืบทอดแนววรรณกรรมคลาสสิกของจีน
และพัฒนาต่อมาจนกลายเป็นศิลปะการประพันธ์ที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตน

คำสำคัญ: ปิงชิน เมิ่งลี่ ศิลปะการประพันธ์ ร้อยแก้วภาษาจีน

วรรณศิลป์แนวสงวนอารมณ์ในกวีนิพนธ์ของสวีจื่อหมอ

วิภา ธารสารศิริสุข

บทคัดย่อ

สวีจื่อหมอ (พ.ศ. 2439-2479) เป็นกวีจีนสมัยใหม่ที่ได้รับความนิยมจากคนร่วมสมัย มีแนววรรณศิลป์ที่
เรียกว่า การสงวนอารมณ์ กล่าวคือ เน้นการพรรณนาความรู้สึกอย่างสงบสำรวม ไม่เปิดเผยหรือระบายอารมณ์อย่าง
รุนแรง ซึ่งแนวการประพันธ์เป็นหลักกวีนิพนธ์จีนที่สืบทอดมาแต่โบราณ สวีจื่อหมอได้รับการศึกษาขั้นต้นจาก
โรงเรียนจีนจึงได้เรียนรู้หลักกวีนิพนธ์โบราณอย่างลึกซึ้งและกลายเป็นพื้นฐานการแต่งบทกวีของเขาในเวลา
ต่อมา

อิทธิพลสำคัญที่ปรากฏในกวีนิพนธ์ส่วนใหญ่ของ สวีจื่อหมอ คือ การถ่ายทอดจินตนาการ โดยแฝง
ความรู้สึกนึกคิดตามหลักปรัชญาของลัทธิขงจื้อ และลัทธิเต๋า ที่เน้นความเป็นธรรมชาติ วรรณศิลป์ของสวีจื่อหมอ
อาจสรุปลักษณะเด่นได้ 4 ลักษณะ คือ 1) การสืบทอดขนบกวีนิพนธ์โบราณ 2) การแฝงความหมายโดยนัย 3)
การใช้อุปมาอุปไมย และ 4) เสียงสัมผัสและการหักมุม

การศึกษาวรรณศิลป์แนวสงวนอารมณ์ในกวีนิพนธ์ของสวีจื่อหมอ ทำให้เข้าใจถึงหลักสุนทรียศาสตร์ร่วม
สมัยของจีน ซึ่งแม้จะพัฒนามีความเป็นสมัยใหม่ขึ้น แต่ก็ยังปรากฏรากความคิดและแนวการประพันธ์ที่เป็น

อิทธิพลจากหลักกวีนิพนธ์จีนโบราณ ข้อค้นพบนี้สะท้อนถึงบุคลิกและแนวความคิดของชาวจีนที่มีความลุ่มลึก
ล้ำรวม และเข้าใจธรรมชาติของโลกและชีวิต
คำสำคัญ: วรรณศิลป์แนวสงวนอารมณ์ กวีนิพนธ์ สวีจื่อหมอ

ชาวจีนโพ้นทะเล : ภาพสะท้อนจากสารคดี “เรื่องราวในไชน่าทาวน์”

คุณหญิง ศิริชัยเทวินทร์

บทคัดย่อ

หนังสือ *เรื่องราวในไชน่าทาวน์* (พ.ศ. 2548) เรียบเรียงขึ้นจากรายการโทรทัศน์ “เรื่องราวในไชน่าทาวน์” ซึ่งเป็นสารคดีเกี่ยวกับการต่อสู้ชีวิตของชาวจีนโพ้นทะเลทั่วโลก รวม 31 เรื่อง คุณค่าของสารคดีชุดนี้ คือเป็นแหล่งข้อมูลร่วมสมัยเกี่ยวกับชาวจีนโพ้นทะเล ที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ของชาวจีน อันเกิดจาก 3 คุณลักษณะ คือ 1) คุณลักษณะประจำชนชาติจีน 2) การยึดหลักปรัชญาขงจื้อ 3) การรักษายกย่องวัฒนธรรมนิยมวัฒนธรรมจีน

ชาวจีนโพ้นทะเล ไม่ว่าจะอยู่ในประเทศหรือวัฒนธรรมใด จะสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ได้ โดยไม่ยาก ขณะเดียวกันก็ยังรักษาอัตลักษณ์เฉพาะตนไว้ได้ทั้งในด้านคุณสมบัติประจำตัวคือ ความขยัน อดทน มุมานะ และประหยัด ด้านแนวคิดตามหลักปรัชญาขงจื้อ ที่เน้นศีลธรรมส่วนบุคคล ศีลธรรมในการปกครอง และความถูกต้องสอดคล้องกับสังคม และด้านวัฒนธรรมประเพณี ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่สัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตทั้งด้านร่างกาย (การกระทำ) และจิตใจของชาวจีนในสิ่งแวดล้อมที่ต่างภาษาและวัฒนธรรม การรักษาและปฏิบัติตามประเพณีดั้งเดิม ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงความคิดความเชื่อ แต่ยังเป็นสื่อเชื่อมโยงให้ชาวจีนที่อยู่ต่างแดนได้ติดต่อสัมพันธ์กัน ซึ่งส่งผลถึงการทำงานประกอบอาชีพต่อไปด้วย

การศึกษาหนังสือสารคดี *เรื่องราวในไชน่าทาวน์* นี้ นอกจากจะได้ข้อมูลร่วมสมัยเกี่ยวกับชีวิตของชาวจีนโพ้นทะเลในประเทศต่างๆแล้ว ยังทำให้ตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นศูนย์กลางหล่อหลอมและยึดโยงชาวจีนไว้ ไม่ว่าจะอยู่ในดินแดน สิ่งแวดล้อม หรือวัฒนธรรมใด ก็ยังสามารถคงอัตลักษณ์ความเป็นชนชาติจีนไว้ได้อย่างภาคภูมิใจ

คำสำคัญ: ชีวิตชาวจีนโพ้นทะเล เรื่องราวในไชน่าทาวน์ อัตลักษณ์ชนชาติจีน

An Analysis of Lexical Phrases in Business Letters: An Online Business Letter Corpus and Textbooks

การวิเคราะห์กลุ่มคำในจดหมายธุรกิจ

จากคลังข้อมูลจดหมายธุรกิจออนไลน์และแบบเรียนภาษาอังกฤษ

จิตาภา สันธรัตน์ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ

Abstract

This study was aimed at analyzing the top 30 high-frequency lexical phrases in the online Business Letter Corpus (BLC) concordancer and five selected textbooks for writing in Business English used at Thai universities. The concordance program was used to examine the frequently occurring of lexical phrases in the textbooks. Lexical phrases in Business letters were categorized into two categories: collocations and

multi-word expressions. The transcripts of five textbooks on lexical phrases were compiled into a corpus. It was found that semi-fixed phrases appeared with the highest frequency while fixed phrases appeared the least in both BLC concordancer and in the textbooks.

There were 20 lexical phrases which were recurrent on both sources. Only 10 lexical phrases appeared in the BLC, and the other 10 lexical phrases occurred only in the textbooks. In terms of function, politeness and indirectness play major roles in business letters since they make a business letter more effective. In both sources, the expressions substantially functioned as polite requests, suggestions, inquiries, offers, promises, advice, warnings and apologies. Also discourse markers were used expressing time and different relationships between ideas. The results implied that chunks of language, rather than separate words, should be emphasized for learning and teaching business letter writing. Corpora can be viewed as a complementary resource since they present groups of words, and offer authentic data and provide various samples for learners.

Keywords: lexical phrases; online corpus; business letter; multi-word expressions

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งเน้นศึกษากลุ่มคำ (lexical phrases) 30 ลำดับแรกที่ปรากฏในคลังข้อมูลจดหมายธุรกิจออนไลน์และแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ในการเขียนจดหมายธุรกิจระดับมหาวิทยาลัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการหาความถี่ของกลุ่มคำที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภทหลักคือ คำปรากฏร่วม (collocations) และข้อความหลายคำ (multi-word expressions) จากการวิเคราะห์พบว่ากลุ่มคำที่ใช้มากที่สุดคือ ข้อความกึ่งกำหนด (semi-fixed expressions) ส่วนกลุ่มคำกำหนด (fixed phrases) มีการใช้น้อยที่สุด มีกลุ่มคำที่ปรากฏซ้ำกันทั้งในคลังข้อมูลจดหมายธุรกิจออนไลน์และแบบเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 20 กลุ่มคำ โดยมี 10 กลุ่มคำที่เกิดขึ้นเฉพาะในคลังข้อมูลภาษาออนไลน์ และอีก 10 กลุ่มคำที่เกิดขึ้นเฉพาะในแบบเรียนภาษาอังกฤษ

จากการวิเคราะห์หน้าที่ของกลุ่มคำด้านการใช้งานจากคลังข้อมูลจดหมายธุรกิจออนไลน์และแบบเรียนภาษาอังกฤษพบว่า ความสุภาพและการใช้ภาษาแบบอ้อมมีบทบาทสำคัญ ทำให้การเขียนจดหมายธุรกิจมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยใช้ในการเขียนข้อร้องการให้คำแนะนำ การสอบถาม การให้ข้อเสนอ การสัญญา การแนะนำ การเตือน และการขอโทษ รวมถึงมีการใช้กลุ่มคำเพื่อบ่งบอกเวลาและเพื่อแสดงความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันทางความคิด ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเขียนจดหมายธุรกิจ โดยมุ่งเน้นการสอนกลุ่มคำมากกว่าคำเดี่ยว คลังข้อมูลจดหมายธุรกิจออนไลน์นำเสนอกลุ่มคำและข้อมูลที่ใช้จริงในการเขียนจดหมายธุรกิจ รวมทั้งมีประโยชน์ตัวอย่างหลากหลาย สามารถใช้เป็นแหล่งอ้างอิงเสริมให้แก่ผู้เรียนได้

คำสำคัญ: กลุ่มคำ คลังข้อมูลออนไลน์ จดหมายธุรกิจ ข้อความหลายคำ